

KONVENCIJA O DISTRIBUCIJI SIGNALA ZA PRIJENOS PROGRAMA PREKO SATELITA

Brisel 21. maja 1974.

Ugovorne države,

Imajući na umu da se upotreba satelita za distribuciju signala za prijenos programa veoma brzo razvija i po opsegu i po širini geografskog područja koje pokriva, te

Zabrinute zbog činjenice da ne postoji svjetski sistem koji onemogućuje distributerima da šalju signale za prijenos programa preko satelita koji nisu njima namijenjeni i da nepostojanje takovog sistema može ometati upotrebu komunikacija preko satelita;

Priznajući u vezi s time značenje interesa autora, umjetnika-izvođača, proizvođača gramofonskih ploča i radio-difuznih organizacija;

Uvjerena da treba stvoriti međunarodni sistem s mjerama koje će onemogućiti distributerima da šalju signale za prijenos programa preko satelita koji nisu njima namijenjeni;

Svjesni potrebe da ne treba ni na koji način narušiti postojeće međunarodne konvencije, uključujući Međunarodnu konvenciju o telekomunikacijama i priloženi uz ovu konvenciju Pravilnik o radio-saobraćaju, a naročito da se ometa šire prihvaćanje Rimske konvencije od 26. oktobra 1961, kojom se predviđa zaštita umjetnika-izvođača, proizvođača gramofonskih ploča i radio-difuznih organizacija,

dogovorile su se o ovome:

Član 1.

Za potrebe ove konvencije ovi izrazi označavaju:

- i) «signal» - frekvenciju stvorenu električno i prikladnu za otpremu programa;
- ii) «program» - zbir materijala dobivenih neposredno ili snimanjem – koji se sastoji od slika, zvuka ili slika i zvuka prenesenih preko signala radi daljnje distribucije;
- iii) «satelit» - svaki uređaj postavljen u prostoru izvan zemlje i prikladan da otprema signale;
- iv) «emitirani signal» - svaki signal za prijenos programa koji se upućuje prema satelitu ili koji prolazi kroz satelit;
- v) «modificiran signal» - svaki signal dobiven modifikacijom tehničkih karakteristika emitiranog signala, bilo da je imao jednu promjenu ili više promjena;
- vi) «početna organizacija» - fizičko ili pravno lice koje odlučuje koji će program prenositi emitirani signal;
- vii) «distributer» - fizičko ili pravno lice koje odlučuje o tome hoće li prijenos modificiranih signala biti namijenjen široj publici ili nekom njezinom dijelu;
- viii) «distribucija» - svaku radnju s pomoću koje distributer prenosi modificirani signal namijenjen široj publici ili nekom njezinom dijelu.

Član 2.

1. Svaka se ugovorna država obavezuje da poduzme odgovarajuće mjere kako bi, na svom teritoriju ili sa svog teritorija, spriječila distribuciju signala za prijenos programa od strane svakog distributera kojemu signali, emitirani prema satelitu ili koji prolaze kroz satelit, nisu namijenjeni. Ova se obaveza odnosi na slučaj kada je početna organizacija iz neke druge ugovorne države i kada su distribuirani signali modificirani signali.

2. U svakoj ugovornoj državi u kojoj je primjena mjera spomenutih u tački 1. ovog člana vremenski ograničena, trajanje te primjene određuje domaće zakonodavstvo. O trajanju primjene treba pismeno obavijestiti Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih nacija u trenutku ratifikacije, prihvaćanja ili pristupanja ili ako nacionalni zakon kasnije stupa na snagu

ili je naknadno izmijenjen, u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu tog zakona ili te izmjene.

3. Obaveza predviđena u tački 1. ovog člana ne odnosi se na distribuciju modificiranih signala koji potiču od već distribuiranih signala od strane distributera kojem su emitirani signali bili namijenjeni.

Član 3.

Ova se konvencija ne primjenjuje kad su signali što ih je emitirala početna organizacija ili koji su emitirani za njen račun namijenjeni direktno primanju šire publike preko satelita.

Član 4.

Nijedna ugovorna država nije dužna primjenjivati mjere spomenute u članu 2. u tački 1, kad signali, što ih na njezinom teritoriju distribuira distributer kojem ti emitirani signali nisu namijenjeni:

i) prenose kraće izvratke iz programa preko emitiranih signala i obuhvataju saopštenja o savremenim događajima, ali samo u mjeri koja se opravdava svrhom informisanja o tim izabranim izvacima; ili

ii) prenose, u obliku citata, kratke izvratke iz programa preko emitiranih signala, uz uvjet da ti citati odgovaraju korektnoj upotrebi i da su opravdani svrhom informacije; ili

iii) prenose program preko emitiranih signala, uz uslov da se distribucija obavlja samo radi prosvjećivanja odnosno obrazovanja odraslih ili naučnog istraživanja i da je riječ o teritoriju ugovorne države koja se, u skladu sa praksom koju je utvrdila Generalna skupština Organizacije Ujedinjenih naroda, tretira zemljom u razvoju.

Član 5.

Nijedna ugovorna država nije dužna primijeniti ovu konvenciju na signale emitirane prije stupanja na snagu spomenute konvencije u toj državi.

Član 6.

Ova se konvencija ne može ni na koji način tumačiti tako da ona ograničava ili otežava zaštitu koja se daje autorima, umjetnicima-izvođačima, proizvođačima gramofonskih ploča ili radio-difuznim organizacijama, na osnovu domaćeg zakonodavstva ili međunarodnih konvencija.

Član 7.

Ova se konvencija ne može ni na koji način tumačiti tako da ona ograničava kompetenciju bilo koje ugovorne države u primjeni domaćeg zakonodavstva za sprečavanje svake zloupotrebe monopola.

Član 8.

1. Osim odredaba tačkaka 2. i 3. ovog člana, nije dopuštena nikakva rezerva na ovu konvenciju.

2. Svaka ugovorna država čije domaće zakonodavstvo koje je na snazi 21. maja 1974. to predviđa, može, pisanim saopštenjem deponiranim kod Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih naroda, izjaviti da će se za njenu primjenu uslov predviđen u članu 2, u tački 1 («u slučaju da je početna organizacija iz neke druge ugovorne države») smatrati zamjenjenim ovim uslovom: «u slučaju kad su signali emitirani sa teritorija neke druge ugovorne države».

3. a) Svaka ugovorna država koja na dan 21. maja 1974. ograniči ili ukine zaštitu distribucije pretplatnicima signala za prijenos programa žicama, kabelima ili drugim sličnim

komunikacijskim vezama, može pisanim saopštenjem, deponiranim kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, izjaviti da, u mjeri u kojoj domaće zakonodavstvo ograničava ili ukida zaštitu, ona neće primijeniti ovu konvenciju na takvu distribuciju.

b) Svaka ugovorna država koja je deponirala saopštenje u skladu sa podtačkom a) obavještava pisanim putem Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija o svim izmjenama u domaćem zakonodavstvu u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu tih izmjena na osnovu kojih sve rezerve iz prethodne podtačke postaju neprimjenjive ili ograničene po svom obimu.

Član 9.

1. Ova se konvencija deponira kod Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih nacija i ostaje otvorena za potpisivanje do 31. marta 1975. svim državama koje su članice Organizacije Ujedinjenih nacija, Međunarodne agencije za atomsku energiju ili su sudionice Statuta Međunarodnog suda pravde.

2. Ova konvencija podliježe ratifikaciji ili prihvatanju od strane država potpisnica. Ovoj konvenciji može pristupiti svaka država navedena u tački 1.

3. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju deponiraju se kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

4. Smatra se da država, od asa kad se obaveže ovom konvencijom, treba da bude u stanju da u skladu sa svojim doma im zakonodavstvom provodi u život odredbe ove konvencije.

Član 10.

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon deponiranja petog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju.

2. Za svaku državu koja ratificira ili prihvati ovu konvenciju ili joj pristupi nakon predaje petog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon deponiranja tog instrumenta.

Član 11.

1. Svaka ugovorna država može otkazati ovu konvenciju pisanom notifikacijom Generalnom sekretaru Organizacije Ujedinjenih nacija.

2. Otkaz stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon primitka notifikacije navedene u tački 1.

Član 12.

1. Ova je konvencija potpisana samo u po jednom primjerku na engleskom, španskom, francuskom i ruskom jeziku, pri čemu su sva četiri teksta jednako vjerodostojna.

2. Nakon konsultacija sa zainteresiranim vladama, Generalni direktor Organizacije Ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i Generalni direktor Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo utvrdit će službene tekstove na arapskom, nizozemskom, njemačkom, talijanskom i portugalskom jeziku.

3. Generalni sekretar Organizacije Ujedinjenih nacija obavještava države navedene u članu 9. u tački 1, te Generalnog direktora Organizacije Ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu, Generalnog direktora Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo, Generalnog direktora Međunarodnog biroa rada i Generalnog sekretara Međunarodne unije za telekomunikacije o:

- i) potpisivanju ove konvencije,
- ii) deponiranju instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju,
- iii) datumu stupanja na snagu ove konvencije prema članu 10. tačka 1,

iv) deponiranju svih saopštenja navedenih u članu 2. u tački 2, ili u članu 8. u tačkama 2. i 3., te njihovih popratnih tekstova,
v) primitku saopštenja o otkazivanju.

4. Generalni sekretar Organizacije Ujedinjenih nacija dostavlja po dvije ovjerene kopije ove konvencije svim državama navedenim u članu 9. u tački 1.

U potvrdu navedenoga su dole potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u Briselu 21. maja 1974.